

Bilag III.

Leif Gamborg, E. Langkilde,
Højesteretssagfører. Overretssagfører.

Georg Ramm, J. A. Melchior,
Landsretssagfører. Landsretssagfører.

Svend Allin,
Landsretssagfører.

Til Landstingets Udvalg, der behandler Forslag til Lov om Ændring
i Lov angaaende privat Arbejdsanvisning, Rigsdagen.

Paa Vegne nogle af Indehaverne af de private Fæstekontorer tillader jeg mig herved at henvende mig til det ærede Udvalg.

Sammen med de nævnte Kontorers Indehavere havde undertegnede den 19. Januar d. A. Lejlighed til at fremføre nogle Betragtninger over for det Folketingsudvalg, der behandlede dette Lovforslag, Betragtninger, som jeg nærmere uddybede i en Skrivelse til Udvalget af 8. Februar d. A. Da denne Skrivelse ikke er medtaget i den af Folketingsudvalget under 16. Februar d. A. afgivne Betænkning, tillader jeg mig at vedlægge en Afskrift af Skrivelsen til Orientering for det højtærede Udvalg.

Foruden at henvise til det i Skrivelsen anførte vil jeg gerne — efter den Anledning, Udtalelserne ved Lovforslagets 2den og 3die Behandling i Folketinget giver — bemærke følgende:

Naar det af Socialministeren ved Lovforslagets 2den Behandling (Sp. 3343) anføres, at Anvisningsbureauernes Kunder er bange for at fremsætte Klage med Navns Underskrift, da „næsten hele deres Skæbne er afhængig af, at de staa sig godt med Indehaverne“, da ses Urigtigheden af en saadan Betragtningssmaade bedst deraf, at de private Bureauer fører en ret skarp indbyrdes Konkurrence. Dersom en arbejdssøgende derfor af en eller anden Grund skulde staa sig mindre godt med et Bureau, vil vedkommende kunne henvende sig mange andre Steder, hvor den paagældende vel endda — som nyehvervet Kunde fra en Konkurrent — vil kunne paaregne en særlig god Behandling.

Dette kan altsaa ikke være Aarsagen til, at der ingen Klage er fremkommet til Autoriteterne over de private Fæstekontorers Virksomhed. Mon Forklaringen ikke er den naturlige, at der ikke har været noget at klage over?

Dernæst maa det være tilladt at gøre opmærksom paa, at man ikke synes tilstrækkeligt at have Øje for Forskellen mellem Musik- og Artistbureauer paa den ene Side og de private Fæstekontorer paa den anden Side. De private Fæstekontorer har *intet* at gøre med Engagering af Artister og Musikere, idet der paa dette Omraade findes specielle Engageringsbureauer, og den Omstændighed, at der er fremkommet Klager over Forholdene vedrørende disse sidste Bureauer (se Skrivelsen af 25. Januar 1938 til Folketingsudvalget fra Dansk Musikerforbund), kan og bør ikke berettige til Gennemførelse af saa vidtgaaende Foranstaltninger som de foreslaaede over for de private, autoriserede Fæstekontorer.

Ej heller med Engagering af Tjenere har de private, autoriserede Fæstekontorer noget at gøre.

Sluttelig skal jeg erindre om — hvad jeg ogsaa fremhævede i min Skrivelse af 8. f. M. —, at der synes under den bestaaende Ordning at være aabnet tilstrækkelig Valgfrihed for de arbejdssøgende, saaledes at de, der maatte ønske det, kan faa gratis Anvisning gennem de offentlige Kontorer. I god Samklang